

Иван Вазов

Из прозореца

Из прозореца си южен
всякой ден като поглеждам,
мощна Витоша съглеждам
в плащ зелен ил теменужен.

Виждам тамо кръгозора
със лазура му дълбоки
през тополите високи
на съседа ми във двора.

Често виждам, в блян унесен,
други гледки по-далечни,
сякаш сенки бързотечни,
сякаш някаква си песен,

чудни някакви градини,
цъфнали с надежди злати,
с бури, с устреми крилати –
вази, млади ми години!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5049>]